

**קנב שאדה**

על דבר ספור שגדשונו כסודר באיסור י"י  
ממיר שדיקס ממנו אומר בשל מלחמה שישמה  
י"י עמו אז יקסע אונז. כל אס הוי דיבר בשלמא וציוס לא הי'  
לו למחר לשמות וציוס אס כחמה ירא לנפשו מן ימרה אסו ויריק  
הרעו ספאוס ויפסע אשר זמס אין לו חסא. כי אין לומר דחסרון  
אין לא מקרי סכנא אבר מלחר דלא מלי בו חוש סכרי הוא אחד  
מראשי אברים שהענין יולא בו לחיות ומי' י"ל שאני הכס שחבל  
בו הארון ועוד דמקנסא לא ילפיק סי' קרי' ביד כשי' סי' סק  
ג' דכל הכחא חרב היל סכנה והכי קיל לפעין שבה מכי' סכין  
מסוכן כזה ויעוד הידי' ירי' פשו ממכרוס לשפוך דס (ובקונטרס)  
סוכנא דכרי האמר לו ארזו פסס לי מדורה בשנה לחמס או  
לשכל אלא אפי' לא גוים כלל שרי אס לא ישמע נקול סחמיו וכציוס  
אפי' לא גוים דמדי' ספק נפשו לא ילא ושרי כלהו איסבהו  
ניה] כפרס ציוס הזה שאין נסך גמור כדופי' פ"ס אי' ס' שכי'  
נפור וספוקס שהקילו בסכנה אבר ושס ודאי י"ל דדוקא חוש כמו  
עין שמדורה פ"ס משי' כחבלת מרב. ואס הי' יכול להכיל פלאו  
כממונו ולא פסס חוששי לו מחסאם ולריך משוכה קלס. ושממני  
גדול מחלק דמיו מחויב להכיל פלאו כממונו רק כשהגוי אומר מן  
ני משום או סבור. ציוס משום ואין לו היסר שיסרב מזה ומזה  
סד כי ילא לירי הכחוס וסכנא אבר וכשי' שנס זה אסור מה  
שא"כ אס הני' לא זכר רק ביקס לאכסו מל דת רשאי לסרי' ואס  
יבא לירי סכנה יסבור ולריו מחויב לסדום העבירה כממונו. ולעדין  
דנס זה אסור רק מחויב לסדום כל ממונו ולא יסבור גס לא יבא  
פלאו לירי סכנה ואפי' האיסור ככלל גזון שהסיל פליז השר  
לחפור פס בפלי מלאכות ריקס לחזק הסיר יוס יוס וכללן שבת  
ול"ס כציוס ואלו סוכה אברים ועוד דה"ל גלאכה שא"ל לגופ' וקסס  
להקל דמי' עובר על לאו דלא אסור ועוד דה"ל פרהסיה ולולי  
דכו' מכוין להנאסו היה ככלל יהרג ואי' וסוד י"ס דיל' דכאי  
דלא מקרי מכין להעבירו מי' ג"כ לא מקרי להנאסו לכן י' להמיר:

יאיר חיים כנר

**קפר שאדה**

סי' השרוי בניה סקחא והכרח מגלי מקוס  
שי' ספריו נחרר משגטו ומס גס ציוס  
כחורף והקור שאסמו עס פולל ויוגק סוכים בניה כחורף שנקרא  
בלי' ספוי'א וגס הוא מוכרח ללמוד שס לילה ויומס כי שס שס  
לו חקס ומשפסס כספרי הש"ס והספוקס על הדפוס סוכה  
ועל השלחן. ואסמו מנקסח ספקירה ווא' לו כשוס עין לשמות  
להס כדס וחקק להוילאס חולה ולפחות להניחס ככלי כסוך כלי  
כמ"ס כדו' והראב"ד והרא"ש ובסור ושי' אי' סי' רי' וי"ד סי'  
רפ"ג אכ"י היסר משוס שי'ת שלוס כין אי' לאספס כליל עול'  
לו כליל סכילה וככ"ג אף כי אספר לומר כהס זל היסר דסגי  
בשי'מדי'ס על דף גבוים מן הארץ יוד ספסס דה"ל כרעות אחר  
כמ"ס הקור י"ד סי' רפ"ג :

**תשובה**

ושי' כאלפן. כמה דסי'מה אסמא כי דמ"ס זל  
היסר כשהס עומדים למעלה מי'ס הס כי לא להזכיר  
לומר דלמעלה ציוס לארץ היל כרעות אחר אדרבה רוב סממיו  
זל ארס שס הוא ורואי' מנר חנוכה ודיקס חמץ הנג כעלמך  
והרי קיומא אי' הוא ג' אמות חוץ ארש' כמו סוכיו'ו והפוס'  
כמה דוכס. ושי' ממש' קור י"ד רי' רפ"ג והוא לשון הרמב"ם  
קרוכ לסוף הלכות ס"ס אין משס רועה כלל חרל דמ"ס אפי' כ  
היה גבוה ממנו י"ס ר"ל למעלה מראשו כעמוד דאליה היל' אפי' כ  
למעלה מי'ס אלא ודאי כמ"ס. וסוד כי גס למעלה מראשו לא  
הוסר רק לחוץ דברים דנקס שלא מלי' כהס איסור בש"ס רק כמ"ס  
הרמב"ם מל' האמס והלדק והסכנא לכן סגי בגבוה י"ס למעלה  
מראשו מכי' סממין הספסח דאסור מדד"ל בש"ס אין היסר כלל  
אפי' הי' עומדים גבוה עוכא מי'ס מעל ראשו או על מסמו (פי'  
גנפס פי"ג מ"ח) כשכחו ואפי' למעלה אחורי ראשו אסור ואין  
רואי' מנא דמא'ס הרבנא' והוא הני' רמיה ביד סי' רפ"ג  
ס"ח דאיו מחויב לעמוד כל זמן שהס"ס על הצימה מס' דה"ל  
כרעות אחר ג"כ מסמס שכתבו שלא חזר בש"ס ואין ישיבמו  
ביון כלי' הוי והאמס כי שס מי'רי כרחב המקוס ההוא ארבע

(כדך ציוס דין) ומוקף ג"כ מחי'ס כל דכו או אפילו זולמס  
דודאי ה"ל גבוה י' ורחב ד' רה"י כפי' פלאו לשמס ולכל מלי'  
וככ"ג מי'רי ג"כ הא דבסור אי' רי' רי' . ויסר היה מלח  
לכאורה היסר אס רחוקס מסמו ממקוס הספסס ד' אמות דלא  
ק"ל כרשנ"א דס"ל כל הני' כד' אמות דמי' רמנאי כשהס אחורי  
ראשו סכרי סגי בהחקס שיסור זה אס אחורי לולא ושי' כלי'  
סרסון כסורה וכק"ס וכספסלס ולמלך הרחקס וזממא דמסמין מן  
הקדושה כמו הרחקת קדושה מן הזממא סכרי פשוט דגי' שרי'  
לסמס כשפס דחקת כחדר ש"ס בו ספסס כריחוק זה ומי' גס זה  
אי' כדאי להקל דיל' ודאי פסמין המסס י'ס בו ביון ספי' שרדך  
רמיה וסודא סיקון סכילה אפי' שכי' מסמס כד' שלא יהיו מ"ח  
מלי'ין וכי' מי'ס ה"ל קלס סוכה ככנל קרי' והוא ראשון לסוממא  
ככסוף מס' זכ"ס ופי' כשי'ס כספסס דף ס"ז ולכן י"ל כמ"ס  
ההוא שגורס סוכה לאסמו חמיר ספי' ולכן אמר הפ"ס רי' סי'  
שממו אפי' כספסס מד שיולאס או יסחס ככלי' סוך כלי' וסמוך  
שאלפך משמס דפשוט לך דלא יספיקו להסיר וילוכוס סכרי'  
ספססס או סכרי' המסס והדין סמך כי אחר שאסמו מחוברין גספס  
רק גסס ונדסס ומלוי'ס כרפין אין להס דין מחילה כלל עין כסור  
ושי' אי' רי'ס שפי' כהני' וס' שפי' ס' אפי' וס' ס' ואפילו  
מחילה חוקה עליה לא ספירו אלא נמי' כננ' דפירושין וסור  
ושי' ס' גמיה. רק מה שאר קוסס כד' היסר לא להלכה ולא  
למסמס רק גמרא גמור וסורמא מהא הוא מלך שסס כדפוס [פי'  
סוכה ק"ס דין] שסממס כממיו מקריב סוך רי'ס שס כמ"ס  
בלמח דוד שנת רפי'א לאלף הש"ש שזו נסחדס ונד"ס לרי' יוסף  
הכסן כדרך חידוש שמלך דאוס וינלי'ה שנס אף מלי' למסמס  
והוא ליסכנו'ו לבי' שנס קפי'א לאלף הש"ש ולא מלך הסדר  
קדושג הכסב כפי' שהוא כדפוס כסכר אסרוהו הספוקס כמ"ס  
ספי' רי'ס רפי' אף כי לע"ד אין להסממו כלום מס'י שכל דעו  
לפי' שי'ן שנה מעי'ן כדפוס אף כי רמיה כספר כה ה' שרי'  
כממא מי'סס קדמו'ס כדיל' מוכרס לדפוס אכן לא אומי'ס  
כסרי'ס רק גמולו שליומס מלה מלה רלופס לכן לא היו מספיקי'  
לדפוס המבוקס לכן אין רואי' מלוקמס' דשי'ס ושי'ס כפי' ודוק .  
רק מלך שהמדפסס הוא גוי' ולא עדיפא מוכתסס גוי' דקיל יגמ  
וה"ס שאר ספרי'ס לפני' קדושמן כדמוכח בעי'ן דגי' ע"כ וסממס  
על הקדמו'ס וכפי' שלא הרנוס כזה ואספר דמיי'ר כשהמדפסס  
ישראל וסממא כד' הוא על הכרוב וגס ואספר דמיי'ר כשהמדפסס  
כל שס וסס חולמו הש"ס פסול כנגיעין. האמנס קושא זו ק"ל סס  
כפי' שס דכפי' למי'ר שס הא דמי' סמ' שסממו גוי' כשרס כהאי'  
מנא דמנא לוקמין ספרי'ס מן כנו'ס ואיך סבי' סמ' שסממו גוי'  
כסירה. וגס כלהי' י"ס דמס עין דמיון סמ' או ספלי'ן דמכרכין  
פלי'ו וספסולין היל כרכה לנסלה גס אי' יולא כחוכסן כי גס  
קרי'ה כס"ס מסיון מרפי' וסודא ככרי' דפי' לספרי'ס שאס  
מכרכין ככרכה על הלימוד אפי' על פס ודוחק לומר שהאיסור הוא  
מכה ספק שכתבן לשס פי' עכ"ס מנא למקין להקסות מסיכור  
לשמן וכתיבה לשמן כשאר ספרי'ס ול"ס כמפרי' הש"ס האחרוני'.  
פרי'ס למספרי' דיש זל קולא מה כספרי'ס כדפסס [פי' פסוכה  
ס"ז וק"ס] פי' גוי' עפי' ואינו מלמין כטורא כי גס הסכנא נסמס  
ומסממס כי קדושת הס"ס נסממס פי' כתיבה אי' אשר נסממס  
חיים כאפי' חק אלוה ממעל שפי' כוונתו וזרי' מני'ס אומי'ס  
קדו'סס וכל ישראל כחוקס כד' שדכסס מלך נפסומן כ"ס אלו'ס  
ומלך זה נסממס הקדושה לסמ' וספרי'ס וכל הקדושות דברים  
הקדו'סס למסס כמ"ס קדו'סס מיו' והיי'ס קדו'סס ופי' כספי'ר  
כשפר השמות סיא דף ק"ס פי' . ואס הספרי'ס ככסב אכסמי  
משי'י' י'ס ג"כ זל היסר פי' שרי' רמיה סי' ל"ד פי' ג"ס כסוכה  
ק"ז. ושי' שרי' רמ"ס סי' ל"ג כגס הנדפס ואס יודפסו מווחס  
וספלי'ן או ס"ס לא יעלה על דעס ארס שי'ו כסרי'ס. מכל הלין  
מלח ש"ס ככח מי שדעמו יסע וכדאי להכריע להקל (מה שאין  
כי) למלך כשפס דחלק כהדול וכדאי' לשמות כהס כדן הש"ס  
זל להקל כזמן שונס ולי' סכילה ולי' ילי'ה ובי'ה כדרך .

כיד הכוריד יאיר חיים כנר

שאלה